

ter. Når regeringen så kommer med et forslag, hvor man er meget optaget af de danske soldaters ve og vel, så burde det første, man gjorde i det forslag, man lægger frem i Folketinget, vel være at vurdere, hvordan risikoen er for, at de danske soldater bliver udsat for masseødelæggelsesvåben.

Men når man så læser forslaget, står der ikke i bemærkningerne ét ord om risikoen for, at de danske soldater bliver udsat for masseødelæggelsesvåben. Først da Søren Søndergaard, der har den her omsorg for de danske soldater, stiller spørgsmålet, finder forsvarsministeren ud af, at okay det må vi hellere svare på.

Forsvarsministeren indrømmer i svaret, jeg læser op, det er svar på spørgsmål 186: »Truslen om brug af masseødelæggelsesvåben fremgår ikke af bemærkningerne til forslag til folketingsbeslutning B 1, men fremgår af besvarelsen af spørgsmål 41.«

Det vil sige, at først efter at man er blevet spurgt, kommer man i tanke om, gud ja, der er jo i øvrigt en trussel om, at de her rester af Saddamregimet kan bruge masseødelæggelsesvåben.

Der er to muligheder: Enten er det forslag ikke særlig godt gennemarbejdet, fordi det skulle gå så hurtigt. Det er den ene mulighed. Den anden mulighed er, at selv ikke regeringen tager alvorligt, at der er en trussel om masseødelæggelsesvåben.

Der er kun de to muligheder. Hvilken vil regeringen have? Regeringen kan sætte sig i en rundkreds, finde ud af, hvad den selv synes, og så kan den komme herop og meddele Folketinget, hvilken en af dem den ønsker; men der er kun de to muligheder.

Med hensyn til scenariet i øvrigt vil jeg spørge udenrigsministeren: Hvem er det, der blæser på FN? Udenrigsministeren assisteret af hr. Helge Adam Møller siger: Hvis ikke vi stiller tropper til rådighed, så er det et brud med resolution 1483, og så blæser vi på FN. Hvem er det, der blæser på FN?

Jeg synes udenrigsministeren skal herop på Folketingets talerstol og sige: Frankrig blæser på FN, Tyskland blæser på FN, Sverige blæser på FN osv., nævne alle de lande, der blæser på FN. Det synes jeg udenrigsministeren skal gøre, ellers er det jo ikke seriøst.

Der står i øvrigt ikke et ord om tropper i den resolution, og jeg har altså den opfattelse, at det, der er det afgørende i Irak i øjeblikket, er at vinde den irakiske befolkning, fordi uanset hvor

meget Saddam Hussein sidder og venter, så kommer han ikke tilbage til magten, hvis den irakiske befolkning har et demokrati, har en ordentlig levestandard og har våben til at forsvare sig selv.

Kl. 8.55

Det er det, der er det afgørende og ikke, at amerikanske firmaer får fyldt lommerne ved alle de aftaler, de laver, og tvinger igennem, at de 200 største firmaer skal privatiseres og sælges til udlandet. Det er en helt anden dagsorden, og det er den dagsorden, vi ikke ønsker at være med til.

Så til sidst bare to ting: For det første, og det er en kendsgerning, blev betænkningen omdelt til folketingsmedlemmerne efter kl. 3 i nat. For det andet og til sidst: Jeg undrer mig stadig væk såre over den alliance, vi nu ser mellem Dansk Folkeparti og islamisk fundamentalisme.

Dansk Folkeparti beslutter med det her forslag at gå i krig sammen med islamiske fundamentalister. Hvornår spreder det sig til andre områder? Altså hvornår ser vi Dansk Folkeparti hånd i hånd med Osama bin Laden eller islamiske fundamentalister i Danmark? Men det er jo det, man gør. Dansk Folkeparti stemmer for, at Danmark skal gå i krig sammen med islamiske fundamentalister. Ved den danske befolkning det? Ellers ved den det nu.

Jeg synes, det er absurd. Enhedslisten kæmper ikke sammen med islamiske fundamentalister. Vi gjorde det ikke sammen med Osama bin Laden, vi gør det heller ikke i Irak i dag, det overlader vi trygt til Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti.

Formanden:

Så er det hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

Det kalder jo næsten på en kommentar, må man sige. Ja, jeg vil nok sige, at Enhedslisten og SF under denne her debat vrøvler ret meget.

Det eneste, jeg vil sige at Enhedslisten og SF har en pointe i, og det skal vi nok kigge på i Forsvarsudvalget og i Folketinget, er, at det går vel hurtigt med de svar, der gives. Det er jo vigtigt, også af hensyn til fremtiden, at man kan stole på svarene, og når det går så hurtigt, så er der nok grund til, at man giver lidt bedre tid en anden gang.

Men jeg ville godt sige for at udrydde enhver tvivl, at Dansk Folkeparti ligesom Venstre og De Konservative, kan jeg høre under debatten i dag,